

ХИЛЯДИ НИШКИ ГО СВЪРЗВАХА С ЖИВОТА

ПО СЛУЧАЙ 151 ГОДИНИ ОТ
РОЖДЕНИЕТО НА КАРЛ МАРКС — 5 МАЙ

От 1844 г. Карл Маркс започва да се занимава с икономически изследвания. Неговата цел беше — да разкрие специфичните закони на развитието на капиталистическото общество, да изучи „анатомията на буржоазното общество“. Той прекъсваше тази си работа само в случаите, когато политическата борба му отнемаше всички сили и внимание, както например през революционните 1848—49 години.

Още от първите дни на изгнанието в Лондон Маркс отдаваше и малкото си свободно време за работа над „Капиталът“. Грижите за на същия хляб и дейността в Интернационала му отнемаха повечето от времето. Маркс гледаше на науката като на „могъщ дъст на историята, като на революционна сила“. Всички негови приятели и съратници единодушно смятаха, че Маркс, както никой друг, съчетава у себе си учения и революционера. Той умееше да съчетава революционната теория с революционната практика.

Кабинетът на Карл Маркс чрез хиляди нишки беше свързан с пулсиращия живот, с борбата на работническата класа. Но, разбира се, и работата над ръкописа често го приковаваше към работната маса за дълги дни, а понякога и за седмици. Кабинетът на Маркс беше винаги обзаведен просто и скромно, дори бедно. Покрай стелите имаше шкафове и полки, натъпкани с книги, вестници и ръкописи. Двете маси почти винаги бяха затрупани с хартия, книги и вестници. Над камината бяха поставени портретите на жена му, децата и най-близките приятели: на Фридрих Енгелс и Вилхелм Волф. По масите бяха разхвърляни табакери, кибрит, цигари и попивателни... Въпреки постоянните забрани на лекарите, Маркс пушеше много.

От септември 1864 година Маркс отделише много време за работа в генералния съвет. Още по-трудно Маркс отделише време, за да завърши последните глави на „Капиталът“. След вчерните заседания той често седяше „няколко часа“ да поработи. Тези „няколко часа“ продължаваха цяла нощ. Когато се уморяваше, Маркс отговаряше ръкописа и си почиваше, като решаваше задачи от висшата математика или усъвършенствуваше своите езикови познания. Но организъмът му все по-често въставаше против постоянното пренатоварване. Изостри се бързото му заболяване и другите болести. Честото боледуване със седмици го откъсваше от работата му.

Икономическите изследвания на Маркс, продължили 25 години, дадоха богати плодове. В края на март 1867 година той за-

върши работата над първия том на „Капиталът“. Цялото му семейство се радваше бурно на това събитие. Енгелс започна своето писмо в отговор на радостното известие с ликовящото „ура!“. „От този възглас не можах да се удържа, когато прочетох черно на бяло, че първият том е готов...“

Маркс искаше лично да занесе ръкописа на своя хамбургски издател Майснер, но дребните и часовни кът му бяха залождени.

Отново помогна Енгелс: той му изпрати пари, за да освободи заложните вещи и да заплати пътуването си. На 10 април Маркс напусна Лондон. Свирилата морска буря беше за него желана почивка след дългата напрегната работа.

През 1844 година младият Маркс писа, че човек е най-висшето същество и поради това трябва да премахне всички условия, които го унижават, поробват и правят жалко същество. За да може човек да се освободи, необходимо е чрез научно мислене докрай да бъдат разкрити причините за унижателното положение на трудещите се, за експлоатацията на човек от човека и да бъдат намерени пътищата за отстраняване на тези социални пороци.

Най-хубавите години от своя живот Маркс посвети на тази задача. Забележителни са думите, написани от него през пролетта на 1868 година в отговор на нетърпеливото писмо на един от неговите млади съратници: „И така защо не ви отговорих? Защото през всичкото време се намирах пред смъртта. Защото бях длъжен да използвам всеки момент, когато бивах работоспособен, за да завърша своя труд, за който пожертвувах здравето, щастие, живота и семейството си. Надявам се, че това обяснение е достатъчно. Надсмивам се над така наречените практически хора и над тяхната премъдрост. Ако исках да бъдеш животно, разбира се, можеш да пренебрегнеш страданията на човечеството и да се грижиш само за своята собствена кожа.“ Но най-висшия цел за Маркс беше да помогне на работническата класа в нейния стремеж да освободи човечеството от експлоатация и потисничество, от глад и войни. На тази цел бе посветен и неговият основен научен труд „Капиталът“.

В „Капиталът“ Маркс проследява главно отношенията между капитала и труда, между буржоазията и работническата класа и доказва въз основа на икономическите закономерности, че при капитализма класовата борба ще доведе неизбежно до победа на работническата класа над буржоазията.

Научното предвиждане на Карл Маркс се сбъдна.

Агенция „НОВОСТИ“

СИЛАТА НА ОТРЯДА РАСТЕШЕ

ПРЕДИ ЧЕТВЪРТ ВЕК ★ АКЦИЯТА В ГОРСКИ СЕНОВЕЦ ★ БЛЕСТЯЩ РЕЗУЛТАТ

ПРАЗНИЧНО

Натегнал е от гълъби простора и въздухът от знамена взрише, с възторга на ликовящите хора в зениците се спуска отрезвен. Колоните — задъхани и дръзки, припнат като песенни вълни и сякаш, че усмивките са пръски, в които радост бликнала звъни. Изглежда се

от цъфналите клони кристална музика и весел смях и песен от сърцата ни отронена, в едно съзвучие се слива с тях. Зрей празникът в слънца неотразени, през погледи и длани зашумял... На радостта днес всички измения той в своята усмивка е събрал!

Атанас ДИЧИНСКИ

Живот, отдаден на народа

25 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА ПЕТЪР ДОНЧЕВ
МАНГОВ (ОРЛИН)

Сред многото имена на герои, паднали в борбата против фашизма, е името и на Петър Д. Мангов. Той е роден на 4 февруари 1920 година в Килифарево. Произхожда от бедно селско семейство. Завършил прогимназиално образование в родното си село.

Революционната среда, сред която живеел и работел в Килифарево, съдействувала много за правилното му ориентироване, за оформяне на неговия мироглед. Затова Петър Мангов отрано се включва в младежкото движение, активно участва в борбата за по-светъл живот.

Заедно с баща си и брат си работи известно време в консервната фабрика в Килифарево. По-късно става шивачки работник в Габрово. През 1941 година заминава в София. Тук той не изменя на себе си, активно се включва в борбата като член на бойна група. През 1942 година той

е вече боец от партизанския отряд „Чавдар“. И тук се отличава със своята скромност, дисциплинираност, смелост. Скоро бива избран за четен командир.

В неравен бой с врага на 5 май 1944 година той пада убит край село Радославо, Пирдопско.

Дни наред знатната тъкачка, Героят на социалистическия труд Лилияна Димитрова с много любов и изключителна загриженост помага на младите работници в ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново да усвоят тъкачеството на тъкаческата професия.

На снимката: иж. Лилияна Димитрова в разговор с тъкачка от смяна „И“ Стоянка Жефорова.

Сн. Н. КАЧАКОВ

Под пръстите й — тънки платна

Повече от двадесет години Мария Цанева е посветила на майсторството да се тъкат тънки платна. Дошла в предприятието на следващата година на след национализацията, едновременно с това започва с младежки жар да овладява трудната професия. През тези дълги години тя върви в редиците на най-добрите работници, в редиците на най-челните представители на работническата класа.

Нейната задача сега, в навечерието на славния юбилей, е да дава все по-голямо производство при по-добро качество. Обтиринадесет широки станове обслужва дългогодишната и опит на тъкачка. За такъв огромен фронт на обслужване се изиск

ва и квалификация, и сърчност, и голяма любов към професията. Мария всеки ден произвежда платове колкото две тъкачки, ако си изпълняват трудовата норма 100 на сто. А процентът на първото качество се движи между 95 и 98 на сто при норматив 86 на сто.

Мария Цанева е постоянна носителка на трудовите отличия „Най-добър в професията“ и „Ударник на комунистическия труд“. Не може да има никакво съмнение, че активното й участие в социалистическото съревнувание, посветено на славния юбилей, ще й донесе „Пастората на победата“ и юбилейната значка.

Драган ВЕЛЕВ

През зимата на фашистското правителство се удаде да нанесне удари на Габровско-Севлиевския отряд, на партизанските чети в Поповско, Ловешко и Шуменско. Ние дадохме също скъпи жертви при блокадата на с. Царски извор. В резултат на това и на други частични успехи в страната, врагът упорито говореше, че партизанското движение е ликвидирано и се стремеше да активизира реакционните и фашистките елементи, да укрепи създадената от него „обществена сила“. Нашата акция имаше за цел да укрепи вярата на народа в партизанското движение, в близката победа на Съветската армия, да засили съпротивата му, да съдействуваша за разрастване на отряда, за привличане на нови бойци. Трябваше да се накажат най-злостните народни врагове — членове на „обществената сила“ и ловджии, проявили се в борбата против нас.

С тази акция и ние се стремехме да отвлечем силите на противника, действащи срещу съседните отряди, и по този начин да се облекчи и подпомогне бойната им дейност.

Решаването на тези задачи можеше да се осъществи с овладяване на населено място като Горски Сеновец. То беше едно от селата в този район, в което фашистките елементи проявяваха най-голяма активност в борбата против нас, като се опитваха да използват за това и фашистки елементи от околните села. Те имаха създадена организация на „обществената сила“, която броеше около 80 члена. Същите през есента на 1943 година разкриха наши земленици, с което ни създадоха допълнителни затруднения.

Изхождайки от всичко това, командването на отряда си постави за цел да нанесе удар на местните фашисти, на членовете на „обществената сила“ в това село, който да бъде нагледен урок за всички техни съседни ници.

На разузнаването на обекта беше обърнато голямо внимание. С тази цел в селото ходиха командирът на отряда Гошо (Кирил Косев), зам.-командирът Бойко (Константин Станчев), отговорникът за партийния район Любен (Васил Петков), както и някои от четните командири и бойци. Знаеше се съставът и състоянието на противниковите сили в Горски Сеновец и в близките села, системата на охрана, броят на караулите и местата на постове. Беше изучен и пътят от местостанцията на отряда до селото.

Още сутринта на 5 май бяха поставени предни наблюдателни постове, които имаха за задача непрекъснато да наблюдават се лото, както и маршрута, по който трябваше да минем.

Основното решение на командването беше с изненадващ, светкавичен удар да се блокира селото и се завземе общината, да се обезоръжи караулът и впоследствие арестуват членовете на „обществената сила“ и изземат оръжието им. Да се проведе голямо публично събрание и се накажат най-злостните врагове.

Силите на отряда бяха разпределени така: две охранителни групи; една щурмова; основните сили.

Така възприетият боев ред напълно съответствуваше на зами съста на командването. Той позволяваше сигурна охрана на изходните артерии (охранителните групи), нанасяне на изненадващ удар за овладяване на общината и справяне с евентуални непредвидени в плана изненади.

Със залеза на слънцето отрядът напусна горите в м. Юрениа.

Първи се изнесоха охранителните групи. Тяхната задача беше не само да прекъснат съобщителните линии със селото, да предупредят отряда за появата та опасност, но и да водят бой и осигурят действията на основните сили. До приближаване на селото тези групи изпълняваха ролята на странични охранителни групи.

Щурмовата група под ръководството на зам.-командира на отряда Бойко беше разделена на две подгрупи. Първата под негово ръководство имаше за задача да овладее първия етаж на общината и да арестува караула. Другата трябваше да вземе втория етаж, където се намираха канцеларията и телефонна и имаше вероятност да бъдат там и част от охраняващите общината.

Групата на Бойко овладява бързо първия етаж, арестува караула и осигурява придвижването на другарите си. Те се на-

сочват по стълбицето, но биват обстреляни от укрилите се врагове. Това принуждава партизаните да се придвижат много внимателно. Когато те стигат до заключената врата, поканват членовете на караула да се предадат. Те отказват и откриват отново огън. Второто предупреждение и показването на бомбата, която партизаните могат да хвърлят в канцеларията, принуждава фашистите да се предадат. Общинската сграда е овладяна.

Престрелката между щурмовата група и укрилите се в общината врагове послужава като сигнал за останалите членове на „обществената сила“ от селото. Някои от тях се изплашават и се укриват. Но други грабват раздаленото оръжие и от различни краища на селото се насочват към площада.

В същото време основното ядро на отряда под ръководството на командира заема улиците, водещи към общинската сграда. Завързва се сражение. Падат убити четирима членове на „обществената сила“, а други са пленени.

След приключване на сражението из средата на основното ядро бяха формирани групи, които имаха за задача да посетят домовете на останалите членове на „обществената сила“ и други открити поддръжници на фашистката власт, за да изземат оръжието им. При изпълнение на тази задача те бяха обстрелявани от укрили се фашистки елементи. Независимо от това те изпълниха възложената им задача.

Поради развитото се около един час сражение за командването на отряда стана ясно, че предвиденото политическо събрание, на което трябваше да се разяснят целите и задачите на партизанската борба, на Отечествения фронт, не ще може да бъде осъществено. Затова се задоволихме да разясним това пред арестуваните селяни, които утре щяха да разкажат на своите съседни всички, каквото се беше случило и каквото бяха чули. Бяха изнесени на площада и запалени наредните списъци и данъчните книги.

Още при планиране на акцията щафът на отряда нямаше за задача да ликвидира толкова хора. Трябваше да се накажат 1—2 души — най-отявлени. Но когато членовете на „обществената сила“ посрещнаха партизаните с огън от община-

та, когато тези, които бяха домовете си, излязоха с оръжия в ръка да се сражават, щафът не можеше да остане равнодушен. Затова военният партизан на отряда остана на смърт и разстреля пет от пленените около 30 души от „обществената сила“ и селския караул.

С това акцията приключи, без да се дадат жертви от страна на партизаните.

Политическата цел, която пре следвахме, беше постигната. На фашистското правителство и неговите поддръжници в района беше показано, че Горнооряховският партизански отряд съществува, че той е укрепнал, увеличил силите си и е готов за бойни действия. На населението по един безспорен начин беше доказано, че отрядът е тази сила, която се явява негов закрилник и защитник и че всеки патриот трябва да се влее в партизанските редици.

С наказанието на излезлите с оръжие в ръка членове на „обществената сила“ и други фашистки елементи беше направено сериозно предупреждение на всички фашистки отряди, които вдигат ръка против народа и партизаните.

В резултат на акцията и на останалите си действия отрядът привлече към себе си огромни полицейски, жандармерийски и войсковы сили, с което облекчи дейността на съседните партизански отряди. Към втората половина на м. май в гр. Горна Оряховица, за да ръководят действията по унищожаване на отряда, се намираха министърът на вътрешните работи проф. Александър Станишев, командващият четвърта армия генерал Стефанов, командири на дивизии, на жандармерийски и полицейски подразделения. За това говори и фактът, че от това време до 9 септември връгът не можа да организира никакви сериозни наказателни мероприятия срещу съседните отряди.

От тази акция бихме имали на участващите командири и партизани нараснал чувствително. Те бяха в състояние впоследствие да поемат, сплотят и поведат на смели акции и по-късно на щурм за завладяване на политическата власт в района влезлите се нови бойци в Горнооряховския партизански отряд.

Полк. Колю РУСЕВ (ПЕНЧО)

Редове от летописа

Из доклада на бившия командир на Горнооряховския партизански отряд ген. лейтенант Кирил Косев до ЦК на БКП и щаба на НОВА

... Избрахме Горски Сеновец. В това село реакцията е особено здраво организирана и е мразена от останалото население. Мразена е и от селяните на околните села. Ние се ориентирахме към това село още и за това, че местните ловджии (всички организирани в обществената сила) през зимата най-се проявяваха в гоненията против нас. Те през есента разкриха нашите скривалища, а през зимата постоянно обикаляха около горите за следи. За тази работа те организираха ловджите от околните села. Селяните навсякъде говореха против тях и очакваха да бъдат наказани.

В партизаните също имахме голямо желание да извършим акция в това село. Времето обаче се развали: дъжд, кал, понякога 20 см сняг. Акцията се отложи. Продоволството стана съвсем не редовно. За храна не можеше да се ходи — оставяха се следи по снега, а врагът бодеше. Снеже се на открито под дъжд и сняг...

Времето се оправи и отрядът се подготви за акция.

Решението да проведем акция в Горски Сеновец си остава в сила. Командването, с помощта на местни дружини, разузна селото.

Общият план на акцията беше: 1) Политическо събрание, на което да се обясни положението на страната и народа, да се изтъкне опас-

ността от войната и грозящата ни от това гибел, да се посочи изход от това положение и обясни борбата на народните партизани и целта на акцията. 2) Да се накажат 1—2 от най-мръсните реакционери. 3) Да се експропрират някои от най-мръсните гадове.

От само себе си се разбира, че намереното в селото (общината и разузнаването) оръжие трябва да бъде взето.

Акцията се проведе сравнително добре. При завземането на общината се завърза престрелка. В една от стаяте се бяха заключили един стражар и един войник и стреляха по нас. По време на престрелката бяха убити 4 гадина и впоследствие още 5 разстреляни. Убити бяха 2 полицая, 1 войник, 1 секретар-бирник, 1 браннически водач и 4 ловджии. Партизаните здрави и читави.

Поради стрелбата събрание не може да се съвска. Из селото бяха разхвърляни по-вици. Изгорена бе общинската архива и експроприрани няколко гада. Взети бяха 10 пушки и 3 пистолета.

Окавайки сериозно престелване, щафът взе нужните мерки.

Отражението на тази акция сред народа беше огромно. Навсякъде говореха за нея...

С боеви поздрав: ГОШО

12 август 1944 година

24 ЧАСА КРАИ ДУНАВА

Човешкият труд пропъди загиналите многовековната пустота в този край Дунава, недалече от Свищов. Той донесе тука човешката глътка и моторната песен на машините. Над необитаваните до преди години пустеещи земи и блатата вече кили живот. И с право хората, които през последните години свързаха живота си с Химическия комбинат, ще стъпят с твърда стъпка в първомайския ден. Защото те превръщат в действителност най-смелите замисли и планове. Достатъчно е да се спомене само един такъв рядък факт в строителната практика — от милиони кубически метри пясък и чакъл — те, хората, съвременници на първото четвъртостолетие на нашата социалистическа ера, направиха огромната работна площадка за промишлено строителство.

И сега е трудно тук, но най-тежко за първите строители бе ще от февруари 1966 г. до септември миналата година. Тогава с денонощната помощ на съветските хидромеханизатори бе поставено началото на пясъчните основи. Едновременно с това други хора с дъщерни дри и ватени, изпъркани с варов и циментов разтвор, отливяха бетонните елементи, монтираха огромните стоманени помпостаници на хората — кранове, извисяваха ръст един след друг яките корпуси. Сред това пристанище край голямата река, където като на кръстопът се срещат стотици и хиляди хора, вече работи един от първите заводи на Химкомбината — Ремонтно-механичният. Под ръководството на ентусиазирани работници и специалисти металите се превръщат във форми, предвидени от инженери и техници, добиват името готова промишлена продукция.

Тук си дават среща волеви, талантливи строители и монтажници, които увеличат със своя поимер и упоритост и останалите. Първите ордени, които Президиумът на Народното събрание определи за Химкомбината, бяха връчени на групата съветски специалисти начело с инж. Герман Уряшев. Тук работи Велизар Бързин, който е носител на осем висши правителствени отличия. С най-добрите се равнява и орденосъсещ Славчо Наумов, ръководител на известните в цялата страна тръбни майстори-коминджии. На самия бряг на Дунава трудолюбиви майстори-каменоломци от Свищов търпеливо и старателно обработват белите блокове за пристанищната стена.

Не може да не споменем и двадесетилетната бригада от електрозаварчици на Трифон Трифонов, която като „пакет“ се движи винаги и която зад себе си има не един национален обект. Те не са „предлетни птички“, както преди години ги наричаха някои. Това са мъже и жени, безгранично обичащи своята професия. В бригадата на електрозаварчиците се срещат и семейства като Антоанета и Трифон Трифонов, племенник и чичо, братовчеди. През последните осем месеца в тази бригада са обучени 4 души. И ще продължат да обучават още, защото

по-голяма част от бригадата е от комсомолци и трябва да расте в професията, за да се подготвят достойна смяна. Девизът на бригадата е — никога дневната норма да не е под 160 на сто. С качествената си работа го поддържат и осъществяват Костадин Георгиев и Трифон Костов, Ибраим Салиев, Стоян Димитров и другите.

Върху гигантската „пясъчна възглавница“ строители и монтажниците направиха невъзможното, като изидоха огромните стоманобетонни корпуси на обект № 1 за Великотърновски окръг. Какво може да се научи и види за двадесет и четири часа на един такъв обект? Да се запечатат на филмовата лента части от отделни подобекти, лицата на добри хора, имена на ударници и орденосъсещи (всяко от което представлява де тайл от историята на един голям строеж) и цифри, които днес звучат като нереални, а утре ще бледнеят пред извършеното от човешкия ум и труд.

Михаил МАНОЛОВ

В красивото дефиле

Кожетният лагер на строителите на новата железопътна линия Златарица — Елена е сгушен в красивото дефиле, в непосредствена близост до разклона за Миндъ и Златарица. Неговите обитатели са млади, ентусиазирани хора, всецяло отдали сили за по-скорошното завършване на гигантското строителство. Това са бойци и командири от железопътното поделение на офицера Иван Попов, доблестни синове на Партията и народа. „Да се съвновяваме, да работим по комунистически — това е най-високият израз на съзнателност, на изпълнен дълг пред Партията и народа!“ — таква лозунг кричат лагерът, вдъхновяват бойците за нови трудови дела. И ако човек стъпи по нетретираните ентусиазъм на тези прекрасни момчета, по тяхната репеклатива вярва в бъдещето, по техните яки мускули и лъчезарни очи, не може да не мисли друго, освен едно: че много скоро по красивото Еленско дефиле ще промучи дизеловият локомотив, който ще понесе влака на благоденствието и в този забравен в миналото край на скупата Татковина. Ще се сбъдне една откопана мечта, едно съкровено желание на пословично трудолюбивите балканджии, на хората с яките длани и с мъдрите погледи.

Трета година вече как не стих за напрегнатият труд. Трета година вече откак доблестните строители покоряват буйната Златаришка река, как побеждават трудностите и несподите. А те са толкова много. Линията, която ще бъде дълга 15 км, преминава през силно пресечен терен. На 11 места тя пресича неукротената река. Това е обект с рядко тежък профил, който изисква комплексна механизация, висок дух на строителите, непокатим дух на командири-

С всеки изминал ден расте 120-мегаватовата ТЕЦ, устремяна се към пролетното небе 150 метровият комин, камък след камък кейовата стена на заводското пристанище притиска дунавския бряг, повече от 20 км железен път опасва нашир и дълж строителната площадка. Трудно е да се предаде всичко, но не може да не се спомене че на почти всички машини и съоръжения (монтирани и немонтирани) пише „Сделано в СССР“. Само на ТЕЦ-а ще бъдат сглобени над 10 000 т съветски конструкции, които ще дават енергията на Химкомбината.

Кръстопът на упорити и волеви хора, на дръзвени мечтатели и утрешни герои на труда — това е в тия предмайски дни огромната площадка на Химкомбината край Свищов, рождба на българо-съветската дружба. Хора, които превръщат пустота в цветущ край на Родината.

Михаил МАНОЛОВ

Станчо Неделчев обработва поредния камък за кейовата стена.

Станчо Неделчев обработва поредния камък за кейовата стена.

Добре дошли, млади другари

Наскоро в салона на Дома на културата на ДИП „Васил Мавриков“ се състоя възбуждащо тържество. В работническият колектив се вля нова, свежа струя — над шестдесет възпитаници на заводското текстилно училище поеха от ръката на Иван Трифонов, директор на предприятието, своите нови, с непотъпнати страници, трудови и професионни книжки. Не липсваха и свежите цветя — те бяха пожеланията на профсъюзното и комсомолското ръководство на завода за успехи в труда и новия голям живот, който е пред тях.

Прозвучава тържествен марш. Мощно „ура“ посрещат знамето. След това тишина. Клетвения ритуал. Момичетата и момчетата с възление слушат стихове, посветени на героичната

работническа класа. И все ки пред себе си обещаваха да бъдат достоен за тази класа, преминала през огъня на десетилетна кървава борба.

Топъл глас разказва биографията на завода, документирани с проекция на снимки.

С особено възление девойките и младежите слушат разказите на стари и опитни работници, под чиито майчински грижи ще работят отсега. „Ние ви очакваме, млади деца“ — така завърши своя разказ дългогодишната тъжачка, носилката на високи трудови отличия Величка Габровска.

Това бе едно възбуждащо тържество, което остави дълбоки следи в душите на бъдещите текстилци и текстилки.

Геновева ЖЕКОВА

Заговорът против „Свръха“

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Иля Светлов, предотвратил операцията на известния фашистки диверсант Ото Скорпени за ликвидиране на Сталин, Рузвелт и Чърчил по време на Техеранската конференция през 1943 година.

121

Щом слугата излезе, Юхансон попита: — Ти вече чу ли? Болшевиките са нахлули в Иран. Заповядано ни е незабавно да заминем по местата си и да пристъпим към осъществяване на операцията.

Иля бързо се приготви и двамата отидоха в гаража. Оттам с „опела“ се отбиха при Киреев и тримата полетяха на север.

Насреща им, давайки сигнали, се носеха автомобили, натъкани с куфари, пакети и различни свътици.

Киреев се беше свил в тълъга на колата и мълчеше. — Бягат. Не са успели даже да си опаковат багажа както трябва. Имат навярно причини да не се срещат с болшевиките — избоботи Юхансон.

Иля с облекчение помисли, че сега на иранската полиция няма да й е до убийството на някакъв си емигрант. Опасността понамаляваше.

В лонджийската къщичка на Дохуда се събраха Юхансон, Светлов, Киреев, Дохуда, Курбан и Реза. — Вие, Киреев, с Курбан и Реза трябва да заминете в Миане и да започнете операцията. Аз и Мартин Бабах засега ще останем тук — заповяда Юхансон.

— Но червените отпаднаха вече са преминали границата и мога да се натъкна на тях. Защо трябва да се тикам в устата им — възрази Киреев.

Курбан и Реза в съгласие с думите му закичаха с глава.

— Ще приличаме на овни, които сами отиват в скотобойната — добави Курбан.

— Дърдорковци! За постигането на такова единство няма защо да ходите в скотобойната — протъска ядосаният Юхансон.

Курбан и Реза смилено мълчаха.

— По-добре да се започне с обектите, които са по-близко до Техеран — предложи Киреев. — Пък и взривните материали не са още откарани по местата.

— Как? Не сте откарали още взривните материали?! — пламна Юхансон. — Това е предателство! Нищо няма

122

да успеем да направим!

— Моля, моля! Вие знаехте, че взривните материали са още на склад. Не сте ни давали никакви указания — мълчеше се да се оправдае предбедният Киреев.

— Какви указания искате да ви се дават? Вие провалихте операцията! — Юхансон се извърна към Иля: — Да се обезоръжат и арестуват!

Светлов взе pistolите и на тримата и натика Киреев и контрабандистите в килера.

— А вие, ага Дохуда, намерете няколко коли за откарване на взривните материали.

— Ще направя всичко, което е възможно — каза Дохуда и излезе.

— Ще се свържа с Техеран и ще разкажа за обстановката. Ще се наложи да действаме двама, — Светлов излезе след Дохуда.

Скоро се върна.

— Нищо не става. Техеран мълчи.

— Аз веднага ще се опитам да се свържа сам.

— Няма нужда, Ерик, наблюдава времето за нашето поредно предаване, с Техеран тогава можем да говорим. Докато русите не са лоши, ще извадим от строя най-важните обекти. Хайде да се залавяме по-скоро за работа.

Юхансон се заколеба. Чувствуваше се, че не му се искаше да върши всичко сам.

— А може би трябва да освободим тези? — кимна той с глава към килера. — Нека да ни помогнат — нерешително предложи той. — За да не губим време, ще изпратим Киреев с Курбан и Реза за взрива, той се намира наблизо отгук в бакалския склад на фирмата „Крауз и син“.

— А къде е гаранцията, че Киреев не е предател? Трябва да се посъветваме с Техеран — възрази Иля.

Юхансон изръмжа мрачно:

— Сега Милер ще ми плати за всичко. Ще ми припомни и моряка.

Те седяха, пушеха цигара след цигара, обръщайки се понякога към килера, откъдето се чуваха удари по стената. Буйствуваха затворените там Курбан и Реза. Контра-

123

бандистите настояваха да ги откарат отгук, тъй като скоро ще се появят червените.

Юхансон ги успокояваше: след малко ще се свърже с Техеран и ще получи оттам указания. Арестуваните за извещие време се усмиряваха, а после наново започваха да протестират.

Дойде времето за предаването до Техеран. Светлов замина с „опела“ в чифлика на Дохуда, където се намираше радиостанцията.

— Гледай, гледай, руси! — посрещна го изплашеният Дохуда, който чакаше там колата. Той потегли Иля към прозореца, от който се виждаше котежда, където се намираше Юхансон със задържаните.

Съветски военни изведоха Киреев, Юхансон и контрабандистите и се насочиха с тях към малката горичка, през листата на която сребрееше самолет.

Реза, който обикновено не купаше, силно се накланяше към ранения си някога крак и се прикриваше за ръката на Курбан. Двамата едвям се влячиха, десантниците през цялото време ги подканяха да вървят по-бързо. Юхансон, обратно, вървеше бързо и, размахвайки ръце, не по развълнувано говореше със своите конвоини. Киреев бе изостанал на няколко крачки с офицера, който командуваше десанта.

— Гледайте, той беседва с руския офицер като със свой — забеляза Дохуда.

— Та нали е русин.

Дохуда се обърна към Иля с такъв вид, сякаш токущо научаваше, че Киреев е русин.

— Това е само негова работа. . . Той е предупредил русите — развълнува се Дохуда.

Иля вдигна рамене. Десантът бе извършен по негов сигнал. Когато Иля отиде да се свърже с Техеран първия път, той съобщи на намиращата се наблизо съветска специална група къде се намират диверсантите.

— Какво да правя? Какво да правя? Руските войници са в моя чифлик — мятане се Дохуда.

Пролетни ветрове

Гледано от „птичии поглед“, се виждаше прилича на златна монета, захвърлена небрежно сред пшеничните поли на равнината. Няколко отгук са искали да прокарат жп линия, но старите хора решително се възпротивили. Така „трент“ можело да изпозва домашните им птици. Доведяха?! . . . Затова сега до с. Лозен се пътува обикновено по шосе — един асфалтиран и краен междуделски път. . .

Селото е най-благоустроено в Каманската община. Редом до масивната сграда на основното училище извисяват ръст новите сгради на народния съвет, на детския дом, на обществения фурна, на търговския комплекс. Вече е построен и вторият етаж на бъдещия здравен дом. През тези пролетни дни тук работата е в пълен разгар, а през неделните дни често идва да помогат и председателят на съвета Манол Манолов.

— Миналата година довършихме водоснабдяването, направили сме 2500 м тротуари, 3500 м2 асфалтирани улици — разказва Манол с понятиен гордост бля Ма-нол. — Да изкараме сега здравен дом, че идва ред на обществения баня. . .

Не говорихме за многого-вото кщи, които са или ще бъдат построени. В съзнанието на всички лозенчани това е съвсем естествено и закономерно. . .

Славата на лозенчани е известна още от стари времена, а сега градните от бригадата

на Елисей Петров прибавят към нея нови краски. Съдете сами: през 1968 г. са получени по 10 тона краставици от декар при план 7 т, по 2100 кг пипер при план 1500 кг и т. н. Селото си има своите трудови герои. Това не са само орденосъсещи Лештер Младенов, Дачо Палазов, Димитър Хр. Симеонов, Димитър Ставрев. Трудолюбиви и упорити в труда си са лозенчани. Да се споменат само няколко имена на грижовни труженници — това наистина е малко за тях. . . Когато доухнат пролетните ветрове по долната на Шипа, моните съселяни казват: „От Спасово лозе духа — да се стягаме за работа!“ или пък: „Духа откъм Чакъла — ще застуди!“ Внимава за времето, внимава за земята, която толкова време са топили с труда си и тя им се е отплащала за това богато.

Ако някой каже на лозенчани, че са извършили за 25 години една голяма революция, те ще махнат с ръка:

— А бе, каква революция е това! . . . Е, на времето имаше от село яташи на партизани, помагахме. . .

А всъщност революцията е извършена неуспешно и продължава с победен темп. Затова и село Лозен, откъдето и да се гледа, винаги ще прилича на златна монета.

Йордан ВЕЛИКОВ

Николай КОТЕВ

Преглед на маршовата, патриотична и революционна песен

В ГОРНА ОРЯХОВИЦА...

По случай 25-годишния юбилей и Окръжния донаторен събор в събота вечерта на стадион „Д. Дюлгеров“ се състоя Преглед на маршовата, патриотична и революционна песен. Участваха над 1000 пионери, средношколци и военнослужещи. Гост на това голямо тържество бе съветската младежка делегация, водена от Юрий Торсуев, секретар на Централния комитет на ВЛКСМ.

С боята стъпка край трибуните преминаваха блокове, които развяваха присъстващите с песните „Чавдарци“, „Към комунизма“, „Красная армия“ и други.

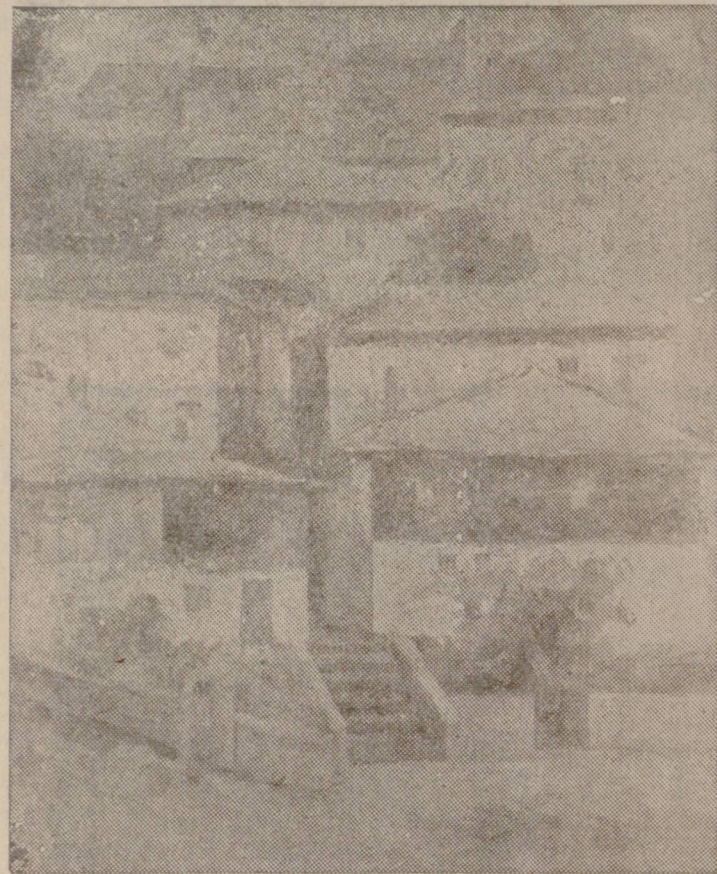
В припадналия здрач заплямтаха стотици факли. Те осветиха пътя на участниците в „жигитските“ песни.

Мария ШАЛАВЕРОВА

...И В СВИЩОВ

Дълго се готвиха комсомолците от Свищов за Окръжния донаторен събор. Те, утврдените за шествията на Родината, с присъщи им младежки жар и ентузиазъм участваха в състояния Преглед на маршовата, патриотична и революционна песен.

Из Общата художествена изложба „Велико Търново през погледа на художника“

„Улица във Велико Търново“

Иван АНТОНОВ

Нова постановка на Великотърновския театър

В чест на славния четвъртъков юбилей от победата на социалистическата революция у нас и предстоящия Четвърти национален преглед на българската драма и театър, творческият колектив на великотърновския театър „Константин Кисимов“ подготви седмата си поредна за сезона постановка. Това е новата българска пиеса „Вечерите на Иван Гилин“ от Николай Парушев, чиято премиера се състои в събота в старопрестолния град.

Сценичното претворяване на новата постановка на театъра е дело на режисьорката Маргарита Тихинова. Гост-художник е Георги Иванов. Ролите се изпълняват от артистите Константин Димчев, Марина Пращанова, Петър Петров, Стилиян Ангелов, Красимира Дерменджиева, Борис Дюлгеров, Милан Колев, Йордан Таралевков, Зол Димитрова, Невяна Шаркова, Елена Стефанова, Внолета Славова, Кирил Ангелов, Георги Ковачев, Христо Серафимов, Борис Манчев, Николай Иванов и други.

На премиерата присъства и авторът на пиесата Николай Парушев.

Н. К.

Районното управление на спортния тотализатор — Велико Търново

честити бойния празник на труда — 1-ви МАИ, на всички участници в тотализатора и им пожелава крепко здраве, високи трудови успехи, много радост и щастие в извършения първомайски тираж.

Честита награда и на четиримата дастиляци: Стефан Радаевски, Ганчо Петков и семейство Пенка и Величко Александрови от ДЗС — Велико Търново, които в 16-я тираж на ТОТО-2 (второ теглене) уличаха една мистификация, две петици и пет четворки и спечелиха сумата 21 671 лева.

НАШИТЕ ОТБОРИ В „Б“РФГ

„ЖСК-Спартак“ — „Етър“ 1:3

Дубонът „ЖСК-Спартак“ — „Етър“

тървоше да реши въпроса за запазване на великотърновските футболни големи си шансове преди срещата си със своя пряк съперник или не. Това създаде изключително психическо натоварване на състезателите, прекомерно напрежение. То даде отражение върху дейността на защитниците и от двата отбора в първите минути. Проучване нямаше — двата съперника се познаваха добре — и атаките се заредиха една след друга. Подпомогани от вятъра, етърци установиха превес, който не бе оползотворен почти до края на първата част. Отново (за кой ли път вече) пролича несъгласието им да реализират от чисти положения. Статистиката, която водих през първата част на играта, показва, че към вратата на домакините са били отпратени 14 удара (от и извън наказателното поле), но само един от тях донесе гол. Пропуснаха и Марков (11-Е), и Алексев (10-Е), и Петров (6-Е), и... всички, които бяха в стрелкова позиция. Особено се „прояви“ Петрунов (7-Е). Той бе един път в изгодни позиции, но или се колебаше, или ударът му не бе достатъчно ефикасен. Най-после, в 41-та мин., той се ренаншира. Преминна няколко от защитниците на домакините, отпрати удар, топката рекушира от нечий крак и... 1:0 за „Етър“. Чудесна възможност за покачване на резултата имаше Димитров (2-Е). В 43-та мин. от около 35 метра той изпълни много добре наказателен удар, но Стайков (1-ЖСК-Сп) изби в ъглов удар.

Когато отбелязваме, че етърци са създали множество големи положения, трябва да кажем, че те не бяха дело само на нападателите. Успешно атакуваха и състезателите от средната линия, и крайните защитници. Отборът играеше модерно, на падателно и само досадните грешки го лишаваша от по-голямо голово превъзходство.

Не бива да забравяме, че в домакините имаха свои шансове. Ето са мо по-сериозните от тях: в 13-та мин. Георгиев (10-ЖСК-Сп) преодолел и Таранов, но ударът му на мери страничната част на мрежата; в 19-та мин., след малко пред вратата на „Етър“, Алексев (9-ЖСК-Сп) бе спрян незаповедно в наказателното поле и съзнателно Цв. Станев (София) отсели най-тежкото наказание. Изпълни потърпевшият, но техничеството му удар срещна страничната греда.

През втората част на играта наблюдавахме редица атаки и към двесте врати. Двата съперника не бяха се примирили с резултата — домакините търсеха изравняване, а гостите — убедителна победа. Най-напред сполучиха варненци. В 70-та мин. техният централен нападател Алексев изравни — 1:1. Но радостта им бе кратка. Само след шест

минути Грозданов (2-Е) се включи успешно в атака и покачи — 2:1. До края на срещата възможности за покачване на резултата нямаша Марков (2-Е), Петрунов. Но третият гол падна чак в 85-та мин., когато Петрунов премина вратата на домакините и бе погледан пред да нанесе удар към празната врата. От същият 11-метров удар Цекков (8-Е) превърна в гол — 3:1.

„Етър“ — Таранов; Грозданов*, Чакъров*, Димитров*, Ценов*, Петров*, Петрунов*, Цекков*, Ангелов (Тонев*), Алексев*, Марков*.

Ангел ВЕЛИКОВ
наш пратеник

„Раковски“ — „Академик“ 1:1

Бурното начало на студентите не донесе резултат. До края на първата част „Академик“ играше технично, ефективно, но без резултат. След това бяха плахи, действаха разпокъсано и само веднъж застрашиха Ноев (1-Ак), който умело отрази удара.

Вторите 45 минути започнаха с натиск на домакините. Те използваха помощта на вятъра и в 50-та мин. Камборидис (7-Р) откри резултата — 1:0 за „Раковски“. Радостта ни трая само 8 минути. Иванов (11-Ак) откритана една топка от защитата на домакините и през поляна на вратаря изравни — 1:1. Този гол бе сгинул за атаки към вратата на „Раковски“. Бяха създадени редица големи положения, които студентите не оползотвориха. Слабо или неочаквано стреляха Тодоров (8-Ак), Дяков (9-Ак), Иванов (11-Ак), Босилков (10-Ак), Сотиров (14-Ак). Пред последните минути домакините атакуваха устремно и настойчиво. При една тяхна атака гредата омащави студентите.

„Академик“ — Ноев; Величков, Копитаров*, С. Спасов (Сотиров); Атанасов, Дончев*, Йорданов, Тодоров, Дяков, Босилков*, Иванов*.

Петко КИРИЛОВ

СЕВЕРНА „Б“РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

Бенковски — Локомотив Рс 2:0, Велков — Чардафлов-Орловец 1:0, Левски Лом — Локомотив Мз 2:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Бенковски	54:19	38
2. Етър	51:19	37
3. Академик	43:18	34
4. ЖСК-Спартак	32:23	29
5. ЧО	33:30	28
6. Светкавица	34:25	27
7. Септ. слава	34:28	24
8. Локомотив Мз	30:36	24
9. Волон	26:29	23
10. Левски Лом	29:36	23
11. Лорестол	23:29	22
12. Кърпачев	24:33	22
13. Раковски	25:35	21
14. Левски Ляск.	29:43	21
15. Локомотив ГО	24:27	20
16. Локомотив Рс	23:32	20

МЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец

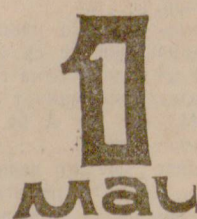
ЧЕСТИТ ПЪРВИ МАИ, скъпи работници, работници, инженери, техници и служители.

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство

ВИ ПОЗДРАВЯВАТ С ПРАЗНИКА,

като ВИ ПОЖЕЛАВАТ здраве, бодрост и щастие!

Да посрещнем достойно 25-та годишнина на социалистическата революция в България.

Темпът на бързия растеж

Петия си патронен празник машиностроителният завод „Първи май“ в Полски Тръмбеш посреща с всички белези на бързия растеж. Като оксяла дреха са петте шека за нарасналото производство. Откак започна строителството на разширяването на завода, те останаха на втория план, скрити за око от окултите. Сега извисилите се вече главен корпус и другите строящи се сгради създават впечатлението, че се изгражда да съвършено нов завод.

Макар и външен, този белег на растежа е най-показателен за темпове, с които се увеличава продукцията на завода, за неговите перспективи. Но когато говорим за перспективите, — непременно трябва да ги свържем с тяхната база — не само техническата, но и онази, която предполага пласмента на продукцията. От 1967 г. МЗ „Първи май“ е генерален трибун да добавим и единствен доставчик на комплексно оборудване за животновъдните ферми в страната. Това имаме обстоятелство — че в много отрасли на животновъдството сега се правят първите крачки за механизация на производствените процеси, а в други те първа предстои да бъдат направени — обуставя бързото развитие на завода и неговото значение. Докато в 1963 г., още промкомбинат, „Първи май“ произвежда продукция за 480 000 лева, тази година то ва ще представлява всекмесечната му продукция.

В 1969 г. заводският колектив навлезе с напрегната производствена програма. Редица животновъдни обекти очакват пълно оборудване от него. В сравнение с миналата година запланираната продукция е с 32,28 на сто повече или вместо за 6 200 000 лв — за 8 400 000 лева. Значителен дял от нея се пада на машините и съоръженията за комплексно механизация на свинекомплексите в Княжа, Михайловград, Стара Загора, в селата Витово и Юделнак, Русенско, на птицекомплексите в Павликени, Толбухин, Стара Загора и с. Червена вода — Русенско.

Голямото предимство — монополът, който има заводът в производството на този вид съоръжения, има и своето немалко неудобство. Тук те се усояват за първи път с всичките затруднения, които могат да съпътстват едно ново производство. И още една характерна черта, очертаваща затрудненията на заводския колектив — про извеждането на продукция в малки серии и бързото им сменяне. Всичко това определя същественото, важното

значение на проектно-конструкторското и технологичното бюро в завода на Базата за техническо развитие, която миналата година се обособи и отдели от него. Заедно и успоредно със специалистите и институтите по животновъдство, так се търсят най-подходящите модели за оборудване на фермите, взаимствуват се и усъвършенствуват типови проекти на чуждестранни фирми.

Нуждите, които се проявяват с тенденцията за бързо механизация на процесите в животновъдството и растениевъдството, налагат и темпове, с които се развива заводът. Само за периода 1966—1968 г. са усвоени над 30 нови съоръжения, като през това време продукцията се е увеличила със 79 процента. Тази година проектантите, конструкторите, технологите, а след това и целият производствен колектив ще трябва да подготвят и да пристъпят към изработването на още 20 вида нови изделия.

Успоредно с териториално то и производственото му разрастване става необходимост и увеличаването на висококвалифицираните кадри. Тук работят повече от 14 специалисти с висше образование, 11 от които инженери и 50 души със средно-специално.

Интересът към продукцията на машиностроителния завод „Първи май“ расте непрекъснато. Иаред с ангажиментите, които заводът е поел за страната ни, той произвежда около 10 вида машини, които за ГДР — предимно не за механизация почитва не на оборския тор. Успешно му представяне на много международни изложби, както и търсенето на най-подходящите типове изделия, несъмнено ще разшири сферите на пласмента му не само в страната, но и в другите социалистически страни. В това отношение профилиране то му за съоръжения, предимно за животновъдството, също ще има своето значение.

Всичко това показва колко големи задачи стоят пред колектива. А той е млад не само поради малката възраст на завода, а защото по-голяма част от производствениците са все още в младежка възраст. И радостно е, че именно младите хора ще осъществят перспективите, че успоредно със завода ще изграждат и себе си като работници, машиностроители. Въпреки много по-напрегнатата програма тази година, първо то тримесечие завърши с изпълнението и по всички показатели.

Н. ЯМБОЛИЕВА

справочник

ТЕЛЕВИЗИЯ

СРЯДА — 30. IV.

10.35 — Повторение на лекцията по марксистко-ленинска философия; 11.00 — Ученици, предаване за нас (повторение); 17.00 — Футболна среща за купата на Съветската армия: ЦСКА „Септемврийско знаме“ — „Левски-Спартак“; В паузата — Новини; 18.40 — „Майски букет“ — новини; 19.00 — Футболна среща за купата на а. „Студентска трибуна“; 18.30 — Новини; 18.40 — Детски филми; 19.10 — „Мъжествена и нежна“ — предаване по повод 25 години от героичната смърт на Вела Пеева; 19.30 — Панорама; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Игрален филм; 21.50 — „Първомайски ритми“; Накрая новини.

ПЕΤΚ — 2. V.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
ПРОГРАМА НА БЪЛГАРСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
19.30 — По света и у нас; 19.50 — „За вас, жени“; Революционни песни; 20.30 — „Семейство Калинин“ — две новели: „Ах, тези чувства“ и „Прощална вечер“; 21.30 — Откъси из оперети; 22.00 — Интервю: „Хоризонт“ — предаване за младежите от Москва.

СЪБОТА — 3. V.

10.30 — Повторение на 14-и урок от курса по френски език; 11.00 — „Бързи, смели, смъртни“ — пионерско състезание между противоложарни кръжоци; 16.00 — Международни състезания по художествена гимнастика за купата на а. „Студентска трибуна“; 18.30 — Новини; 18.40 — Детски филми; 19.10 — „Мъжествена и нежна“ — предаване по повод 25 години от героичната смърт на Вела Пеева; 19.30 — Панорама; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Лека нощ, деца!; 20.30 — „Ето за вас“ — унгарски игрален филм; 22.00 — „Пролетни небеса“ — стихове и песни; 22.30 — Новини.

Звездата на дружбата

РОДИНАТА НИ ЖИВЕЕ
ПОД ШАСТЛИВАТА
ЗВЕЗДА НА БЪЛГАРО-
СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

Звездата е символ на вярата в доброто, на упованието, че утре ще бъде по-светло. Тази вяра едни я разстрелваха, други пращаха на кладите. И на бесилките. Ала никой не можа да я погуби. Нито кървавият ятаган на Митхад паша. Нито бронирания дивизион на надменните гевонци. Тя винаги даваше сили на волята. Изпълваше погледа с твърдост и трепет. Тя вдъхна вяра у българския потомък Стратислав Станимирович и той изправи гърдите си срещу османските щикове. Тя разпали бунтовни искри у карловския посланик и той стана Апостол на свободата. Тя изведе в балканските пътеки коевската девойка Параскева Енева, за да влезе в семейството на безсмъртните. Една звезда, озарила щикове на Гурковите богатири при Свищов и катюшите на прославения маршал в Добруджа. Една звезда, вгледа в едно понятието София с Москва, Днепр с Янтра, и Полтава с Велико Търново. Звездата, която може да се нарече Шейново или Драва, Балатон или Мария. Най-светлата звезда, и най-чистата.

Какво щяхме да бъдем без нея? Без звездата на дружбата. Един спомен от миналото. И нищо друго. И нищо повече. В забравата ще глътне епопееата на Ивайло, блестят на калоянови те походи. Без нея не би имало Перушица, нито Лопушанската дружина. Светът нямаше да тръпне във възторг от гласа на един българин, който развенчава фашизма в Лайпциг. Нито Вапцаров щеше да напише „Един е пътят — съюз със СССР!“. Без нея щяхме ли да преживеем опиянението от победата, романтиката на първите петилетки? Щяхме ли да се гордеем сега, когато светът ни сочи заради признатите струнове, заради богатите кооперативи? Щеше ли Брюксел да става на крака във възторг от нашите певци? Щеше ли да се вее родният трибагренник на стадиона Уембли?

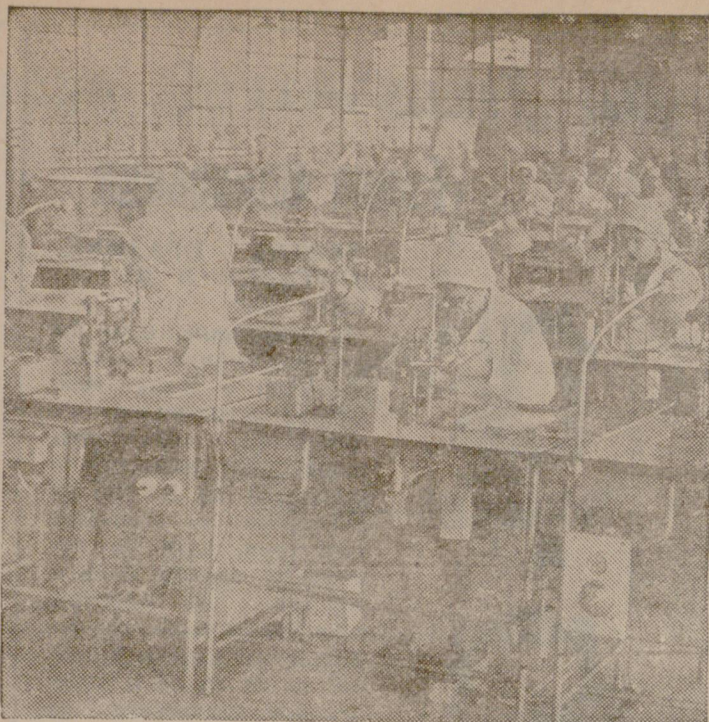
Какво сме без нея, без звездата на дружбата? Цвете без слънце. Птица без криле. Звездата е символ на вярата в доброто, упование, че утре ще бъде по-светло.

А с нея сме богати. Много богати. И силни. Тя изпълва съществуването ни със спокойствие. Да ва ни криле. С нея животът ни е пълен и красив. Пълнен с песни и стомаха, с бетон и надежди. Тя ни освети Рудозем и Чирен, електрическият влак и Черноморската Ривиера, Свищовския хи мически гигант и оранжериите на Джузюниа.

Нека лаят кучетата. Нека се гърчат пипалата на завистта. Нека клокочат възлите на омразата. Тя е толкова високо, че до нея стигат само орли. Тя е толкова ниско, че до нея стигат само орли. Тя е толкова ниско, че до нея стигат само орли.

Затова я пазим като зеницата на очите си. За това я държим в сърцето си. Една звезда, твърда като гранит. И вечна като безкрая. Звездата на дружбата.

Ил. МАНЕВ

С помощта на Съветския съюз у нас се разви електронна промишленост. Един от цеховете на Завода за полупроводници в Ботевград. Снимка: В. ПОПОВА

Когато зашумят колоите...

...Ще зашумят празничните колони — радости, възбуждения. Като буйна река ще залее улиците, площадите. И денят ще заприлича на усмивка — жизнена и сърдечна, искрена и мила — българска. Та може ли иначе? Празниците има много, но този е така всеобхватен. На този ден празнуват създателите на настоящето и бъдещето, строителите на всичко онова, което ни прави щастливи.

И сред тях ще бъдат онзи, които са надеждата ни. Дръзновените и неспокойните, упоритите и всеотдайните — младежите. Те ще крачат редом с по-опитните от тях, но в стъпките им няма да има ни каква смущение, защото с делата си по безспорен начин са доказали, че заслужават мястото си в първите редици. Във Велико Търново и Свищов, в Горна Оряховица и Павликени, в Лясковец и Елена, в Полски Тръбеш и Стражица, в Долна Липница и Полски Сеновец, в Сухиндол и Камен. навсякъде в първомайския ден ще срещнете възторжените им погледи, озарените им лица.

Трудно ще ми е да ги изброя всичките. Те са стотици, хиляди. Но все пак с риск да изпусна някои, ще изброя неколцина от тях.

С кого да започна? Може би с младата предачка от ДИП „Васил Мавриков“ Мария Бонева, която изпълнява произ-

водствения си план 208 на сто и заради златните си ръце и изключително трудолюбие е удостоена със званията „Най-добър в професията“ и „Майстор на професията“. Или пък с Бочо Филипов, бригадир на младежката бригада за арматура на елементи в Завода за стоманено-бетонни изделия и конструкции „Георги Терзиев“ в Свищов, който е „Ударник на комунистическия труд“ и не „млада“ под 125-те процента. А може и с други, защото не винаги званията и процентите дават достатъчно ясна представа за човека, за младия работник. Те, колкото и да са важни и уважавани от всички нас, не могат да победят всеотдайността и ентузиазма, порива и упоритостта. А тези качества са присъщи и на младия фрезист от Механичния завод в Лясковец Тодор Цветков, и на механизатора от Мусина Методи Ангелов, и на животновъдката от Кесарево Пенка Георгиева, и на шлосера във великотърновския Завод за палети Владимир Антонов, и на... стотици като тях.

За комсомолците от младежката комплексна бригада „Танчо“ от участък Недан при ТКЗС — Павликени могат да се кажат много и хубави неща. Историата й е малка, но в нея са отразени ентузиазмът и любовта на младежите към избраната професия, към машините. През есента извършиха навреме и качествено есенната дълбока оран, подготвиха, засяха и валериха есенниците и когато другарите им от участък Павликени ги замолиха за помощ, не чакаха нито ден. Изораха над 1000 дка и засяха 1030 дка есенници, за да могат приятелите им да свършат всичко. Не са само те. Навсякъде в окръга, когато стане дума нещо да се свърши бързо, качествено, в определен срок, младежите са пред всички.

...Ще зашумят празничните колони. Ще залееят улиците и площадите. И денят ще заприлича на усмивка — жизнена и сърдечна, искрена и мила — българска. Повдигайте се в стройните редици. Непременно ще ги забележите. Тях. Младите. Надеждата на Родината.

Ангел ВЕЛИКОВ

НЕПОКОРЕНИТЕ И ТЕХНИТЕ НАСЛЕДНИЦИ

...Хората се раждаха тогава с пареща жажда на устните за радост и прелестна влага, за свободни простори и правда, която носи щастие на човека. С първото майчино мляко засухваха дързостта и омразата към полтисниците. От коравите длани на бащите приемаха силата на земята, в чийто бразди се раждаха и умираха, при добиваха гранита на духа. Забравяха ги с революционния устрем на епохата — горди, смели, непокорни. Те... синовете и дъщерите на Килифарево...

И раснесе една младост — буйна, непокорна. Която дълбочаше открито гърди срещу дала и куршумите на монархо-фашистката власт. Вдигаше смело трибуни и изразяваше гневна своя протест. Окачваше с безстрашие червени знамена — скроените символи на свободата и правдата... В един лъх Първи май Килифарево осъмнаше облепено с позиви, с разветлени червени знамена високо по върховете на тополи и брястове.

Старият партийен член, шивашкият работник Минчо Петков, ни отнася в онова време със своите спомени. Отбира най-арките от тях.

— Вдигали сме дори и стачка. Спомням си, беше през 1940 година. Работниците от шивашкия бршиш, които бяха по-многобройни, експлоатиращи от майсторите-шивачи и собственици на магазини за платове, организираха едноседмична стачка. Съпротивата на работодателите беше голяма. Но не отстъпиха и работниците. Техните искания бяха удовлетворени. От 20—25 лв. надниците им бяха увеличени до 50 лева.

Едно ли първомайско червено знаме окачиха килифаревските комунисти и ремисити Иван Качунов, Пенчо Йоргов, Минчо Петков, Михаил Цонев и много още. Един ли път трошчиха до смърт техните кости в полицейските участъци. Но те не превиша врат. Останаха непокорни.

— А най-голям ефект предизвика окаченото червено знаме на 1 май 1933 година — искаше да завърши краткия си разказ Минчо Петков.

На вековен исполински дъб, стъпил гордо на билото на местността Града, южно — до самото село, заедно със своя другар — ремисити Михаил Цонев, те окачиха през нощта червено знаме. Изкастриха дъба и той стана несприятел. Когато изгревът позлати горските върхове над Града, червеното знаме, раздиплено от утреника, още по-ярко заблестя. В полицейския участък настъпи суматоха. Изкривиха се от злоба дългият, старшията-полицейски, известен със своята варварска жестокост, изпратен нарочно тук да усмирява килифаревските комунари. Залп след залп обстрелваха по лицанте знамето. Но то се ветреше напук. Все така гордо, несприятелно и несломимо от полицейските куршуми.

— Дайте брадони! — крясна дългият.

И започна сеч. Бясна. Стръвна. Дъбът не се предаваше. Едва към обед той беше повален.

С трясък полетя по стръмния склон. Червеното знаме се люшна за последен път на стотите селяни и ученици, които бяха излезли на улиците и наблюдаваха двубоя... Очерта величествена дъга и изписа символно първата буква на оная скъпа дума, която килифаревци наричаха Свобода!...

И тя дойде. В септемврийското утро на 1944 година. Донекояко я на плещите си непокорните с цената на много скъпи жертви — хилядите борци от цялата Родина. Дойде с помощта на безстрашните съветски орли. За да се веят завинаги свободно червените първомайски знамена над Килифарево и над цялата ни Татковина.

...В топлото априлско утро пред двадесет и петия свободен Първи май ние крачим по улиците на Килифарево и срещаме синовете и внуците на онова непокорно революционно поколение. Някой бе закинал несменяемо на техните лица усмивката. Запалил бе в очите им огъня на големите мечти, вдъхновението и дързостта на строителите на един велик човешки строй. Те крачат болди и уверени. Един — към бригадните станове и работилниците. Други — към пшеничните блокове и лозовите вкопченици. А зараждащата се млада работническа класа на Килифарево — към цеховете на трудово-производителната кооперация, консервативната фабрика и новия машиностроителен завод.

Те вървят устремени напред. За да осъществят докрай мечтите на ония, чийто кости трошиха в полицейските участъци, гниаха в задниците, умираха с лееен на уста по хайдушките поляни и чукарите на гордия Балкан. Вървят и вървят в успехите на своите дела. Защото безоблачно и свободно е утрото над тях. Сити са софрите им. Пълни са техните домове.

Кой скептик би могъл да опровергае това?...

Те растат в труда като тлоци и герои. Нови хора, овладели машините и науката, които правят чудеса.

Кой бе казал, че хълмистата и бедна килифаревска земя не може да ражда. Дори и през най-лютата засуха на 1968 г. бригадата на Сава Станчев от Плаково прибра по 288 кг среден добив от пшеницата. По 326 кг паревина получиха хората на Стефан Цонев от Велчево. А през 1967 г. кооператорите от бригадата на Нешо Гюнов от Килифарево прибраха по 288 кг слънчоглед от декар. Добив, какъвто много чедни стопанства от полските райони трудно могат да получат. А високите миналогодишни добиви

от лозята, големият процент на облагоустроени първокласни лозички! Та нали тука е стихията и майсторството на килифаревските лозари-пепиниристи, които достигнаха до 73 процента първокласни лозички за цялото стопанство. Слава на им се разнесе наддалече и пепиниристите от цялата страна идваха да обмени техния опит. Това не е някаква сензация, а нещо обикновено да се получи обща продукция за 3000 лв. от декар вкопченици...

Председателят на стопанството Кръсто Димитров с признателност и обич говори за своите хора, за самоотвержения им труд, за героизма, проявен в борбата с трудностите през многото сурови зими. Искане да назове имената на всички първенци и челници — и левелъди, и механизатори, и животновъди, от всички отрасли и сектори на стопанството. Но би ли могъл. Техният списък е толкова дълъг! Някой от тях ние вече казахме. Но трябва да прибавим и Байчо Тодоров, и Ганчо Додуков, Мама Симеонова, Гена Генчева, Ради Михов, Гинка Радева и Мария Ангелова, Мано Василев и Надежда Василева, Димо Станчев, Димо Александров, Иван Кръстев и много, много още.

Тези хора, килифаревските кооператори, са хората, които с героичния си труд за 16 години — от 1952 г. до 1968 г. увеличиха близо 12 пъти общата продукция на кооператива и от 300 000 тя достигна 3 500 000 лева. Те получават сега по 5 лв. на човек, по 1100—1200 лв. годишно възнаграждение. Получават платен домашен отпуск и семейни добавки, обезщетение по болест и безплатни карти за лоничка, безплатна издръжка на своите деца в детските ясли и градини, работно облекло...

Тези скромни трудолюбиви хора се наричаха на първото място в окръга по своите успехи през 1968 г. сред кооперативни те стопанства в полубалканския район. Те съперничат по много икономически показатели на стопанствата от полските райони. Те обехаха в чест на своя трудов празник, в чест на юбилея на Свободата да превърнат нят годишния си план със 70 000 лева. Да извършат низ от хубави дела.

Затова пролетна усмивка е закинала сега лицата на килифаревските кооператори. И като най-хубаво и неувяхващо цвете ще закичат те с нея тържествените първомайски колони.

Генчо МУСИНСКИ

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

Гангстери във фракове

В бонската държава хората, които разбиват врати и огнеупорни каси, за да крадат скъпоценности и пари, се смятат за престъпници. А изтъчените мошеници, които селят в богато обзаведени кабинети, и с помощта на ловки машинисти успяват да сложат в джобовете си милиони, тях никой не ги смята за престъпници. Тези добри запознати с юридическите тънкости „джентълмени“ минават в обществото за порядъчни хора и никой не може да ги обвини в нечестност. Това са така наречените гангстери във фракове.

Ето няколко примера: трудно е да се заподозре, че юристът експерт д-р Мюлер Емерт е гангстер. Той върши изтъчени престъпления, без да прибегва до насилие, макар че за тези си действия той също трябва да отговаря пред законите съгласно наказателния кодекс на ГФР.

Създават се специални дружества за жилищни строителство с предварително запланувани банкротства. Много хора, които нямат жилище, купуват акциите на тези „дружества“. После те биват изправени пред несъстоятелността на фирмите. А „джентълмените“ във фракове от типа на Мюлер Емерт си при своята големи суми.

В Кьолн беше създадено акционерно дружество. С помощта на няколко филиала то успя да въвлече в своите афери с поземлени участъци и жилищни сгради 28 банки, а 600 граждани на ГФР и кредитни организации повериха на измамниците около 50 милиона марки. По-късно стана ясно, че 30 милиона от тези вноски са изчезнали без

следно. И колкото да е странно, никой не беше наречен престъпник.

В Западна Германия съществуват така нареченият аграрен фонд на Общия пазар. Износните фирми пропиха милиони от този фонд. И пак никой не каза лоша дума по техен адрес.

На собствениците на големи птицеферми бяха заплатени огромни премии за „пресни“ кокоши яйца. По-късно стана известно, че никой от работещите във фермите не е получил премия.

Едрите търговци често продават вместо качествен — нискокачествени вина. Това те правят много просто, като залепват на бутилките етикетки на прочути марки.

Особено големи измами се вършат във военното строителство. За построяването на военни обекти и за снабдяването им с технически съоръжения се подписват милион договори. По правило част от държавните пари се присвояват. Получават хонорар и тези, които издават заповеди, и тези, които ги изпълняват.

При строителството на пътища „джентълмените“ във фракове завишават количеството на използваните строителни материали, а парите без укривение на съвестта слагат в джоба си. И никой не ги арестува.

А когато пък „джентълмените“ във фракове внезапно биват уловени, те дават рушевини на прокурорите. Но всичко това се върши деликатно, вежливо и без всякаква шум.

АГЕНЦИЯ „НОВОСТИ“
Със съкращения от западногерманския вестник „Велт дер арбайт“

Бригадирът на формовъчна бригада Атанас Йоргов

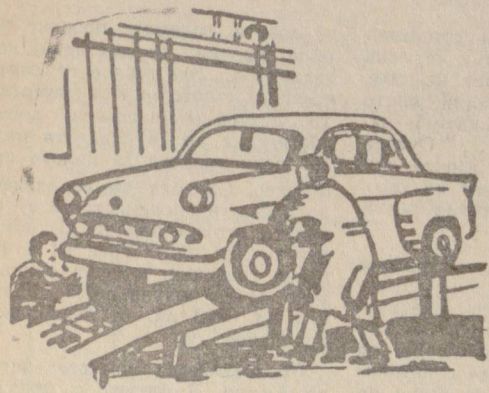
Част от чистачите на отпадъци

Изглед от гр. Суец след въоръженото нападение на 15 март. Жителите на града понесоха тежки загуби. Бяха убити 20 души, 52-ма ранени, 133 къщи, седем училища, шест джамии и две черкви бяха разрушени.

Н. РУСЕВ
Снимки: Н. КАЧАКОВ

Авторемонтен завод — Лясковец

СЪРДЕЧНИ ПОЗДРАВИ ПО СЛУЧАЙ БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА — 1 МАЙ, на всички работници, специалисти и служители и на многобройните ни клиенти!

Пожелаваме на вас и вашите семейства здраве, щастие и сили в борбата за нови, още по-големи трудови успехи в чест на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ.

Промислен комбинат — Велико Търново

Административното,
партийното,
профсъюзното,
и комсомолското ръководство

ЧЕСТИТЯТ БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА — 1 МАЙ,
на всички работнички, работници, специалисти и служители.

Пожелаваме ви здраве и щастие, другарки и другари! Да мобилизираме сили и умение за още по-големи успехи в чест на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ!

ДИП „Рекојд“ —

Горна Оряховица

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ!

С преизпълнен план посрещаме бойния празник на труда — Първи май.

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ви благодарят за всеотдайния труд, като ви пожелават здраве, сили и щастие. Да работим още по-упорито за повишаване производителността на труда и подобряване качеството на производството. За юбилейната 25-ТА ГОДИШНИНА ДА СЕ ПОЗДРАВИМ С ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

ТКЗС — ЛЯСКОВЕЦ

На кооператорите, механизаторите и специалистите, на всички селскостопански труженници ЧЕСТИТИМ БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА — 1 МАЙ!

Бъдете здрави, бодри и щастливи, скъпи другарки и другари!

Ръководството на кооперативното стопанство ви благодарят за упорития труд. 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ нека посрещнем с по-големи трудови успехи!

ДСП „Булгарплод“ — Полски Тръмбеш

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС най-сърдечно поздравяват работничките, работниците, специалистите и служителите при предприятието по случай БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ — 1 МАЙ, като пожелават на всички добро здраве, щастие и ентузиазъм в борбата за преизпълнение на плана, за достойно посрещане на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ.

ПЛАМЕННИ ПЪРВОМАЙСКИ ПРИВЕТИ НА ТКЗС — НАШИ ДОСТАВЧИЦИ НА СУРОВИНА!

МЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш

На ударниците и рационализаторите, на работниците, специалистите и служителите, на целия наш колектив ЧЕСТИТ ДА Е ПРАЗНИКЪТ НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ — 1 МАЙ!

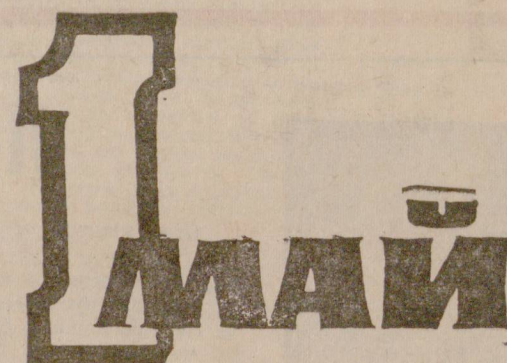
КА СОЛИДАРНОСТ — 1 МАЙ!

Бъдете здрави, бодри и щастливи, скъпи другарки и другари!

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство ви призовават на още по-упорита работа в чест на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ.

ДИП „Деню Георгиев“ — Велико Търново

Партийното, стопанското, профсъюзното и комсомолското ръководство при ДИП „Деню Георгиев“ — Велико Търново поздравяват работническия колектив и всички свои клиенти с бойния празник на труда — 1-ви май, и им пожелават още по-големи успехи в труда и щастие в личния живот.

МЗ „Заря“ — Павликени

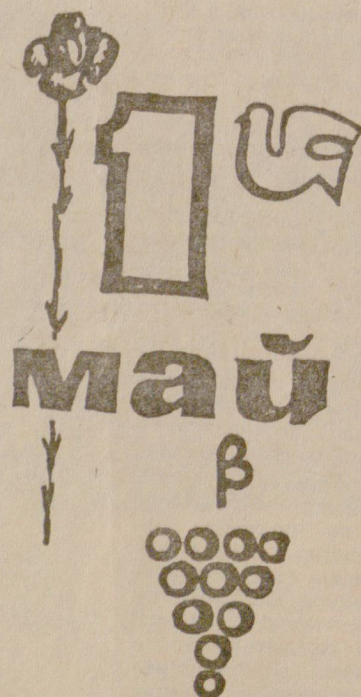

ЧЕСТИТИМ ВИ ПРАЗНИКА НА ТРУДА — ПЪРВИ МАЙ, драги работници, инженери, техници и служители!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС ви поздравяват с постигнатите успехи в чест на празника на международния пролетариат.

На вас и вашите семейства пожелаваме здраве, щастие и още по-големи сполуки в изпълнение на плана, за достойно посрещане на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ.

Винарски завод — Павликени

По случай БОЙНИЯ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ — 1 МАЙ, административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола при завода най-сърдечно поздравяваме всички наши работнички, работници, инженери, техници и служители, а така също и всички ТКЗС — наши доставчици на грозде. Изказваме гореща благодарност на целия трудов колектив за постигнатите успехи в чест на 1 май с пожелание за здраве и щастие и нови трудови победи в чест на 25-годишния юбилей на свободата.

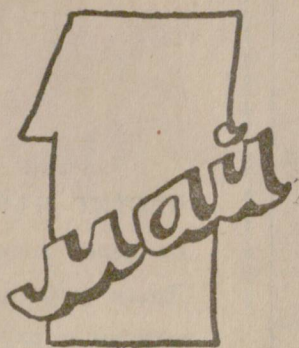
Сърдечни привети и благопожелания на нашите многобройни клиенти!

ДПП „Раховец“ — Горна Оряховица

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ТРУДА —
ПЪРВИ МАИ!

На целия трудолюбив колектив ръководството на предприятието пожелава здраве и щастие. Под знамето на труда, под знамето на ПЪРВИ МАИ към нови трудови успехи за благо на социалистическата ни Родина.

ДА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НА ТРУДА — ПЪРВИ МАИ, И НА НАШИТЕ МНОГООБРОЙНИ КЛИЕНТИ.

ДП „Металообработване“ — Велико Търново

На първенците в производството,
на инженерите,
техниците,
работниците и служителите

ПЛАМЕННИ ПЪРВОМАЙСКИ ПРИВЕТИ!

Пожелаваме на всички вас, скъпи другарки и другари, нови успехи в производството и още по-щастливи бъдни дни!

СППМ „Киро Конаров“ — Горна Оряховица

ПОСРЕЩАМЕ ПРАЗНИЧЕН ДЕН —
ДЕН НА ТРУДА!
ЧЕСТИТО, ДРУГАРИ!

Нека ПЪРВИ МАИ ни вдъхновява за нови успехи в изграждането на могъщо социалистическо стопанство! Да разгаряме съревнованието и борбата за повече и по-висококачествена продукция. На целия колектив ръководството на завода пожелава сполука и щастие в личния живот.

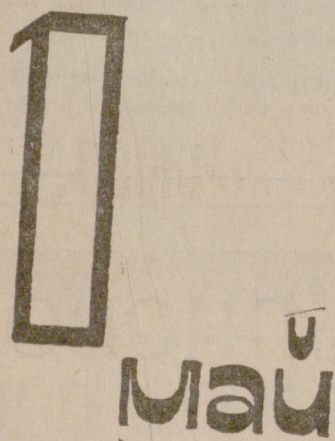
ДПП „Сотир Черкезов“ — Свищов

НЕКА Е ЧЕСТИТ
СВЕТЛИЯТ ПРАЗНИК НА ТРУДА И МЕЖДУ-
НАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАР-
НОСТ — ПЪРВИ МАИ!

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство на предприятието пожелават на всички работници, работници, специалисти и служители нови трудови успехи в чест на 25-та ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ и лично щастие.

ДИП „В. Левски“ — Велико Търново

По случай бойния празник на труда и международната работническа солидарност — 1 МАИ, административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на Комсомола ПОЗДРВЯВАТ работниците, работниците, инженерите, техниците и служителите в предприятието. От все сърце пожелаваме на целия трудов колектив весело прекарване на празничните часове, щастие и много успехи в чест на 25-годишния юбилей на свободата.

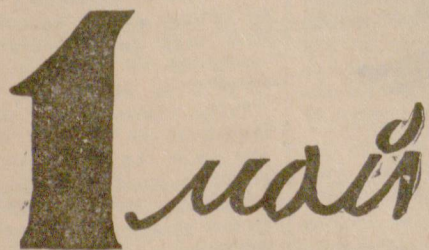
ЗСБИК „Г. ТЕРЗИЕВ“ — СВИЩОВ

ДСП „Млекопреработване“ —

Велико Търново

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК! ЧЕСТИТ ПЪРВИ МАИ, СЪПЛИ ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС най-сърдечно ви поздравяват с празника на международната работническа солидарност, като ви пожелават здраве, щастие и ентузиазъм в борбата за изпълнение на плана в чест на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ.

НЕКА Е ЧЕСТИТ ПЪРВИ МАИ — НАИ-СВЕТЛИЯТ ПРАЗНИК НА ТРУДА!

Нека растат трудовите ни победи в негова чест!

На първенците в труда, на целия колектив на завода административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство пожелават нови успехи, здраве и щастие. НА УПОРИТА РАБОТА, ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ, ЗА ДОСТОЙНО ПОСРЕЩАНЕ НА 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ!

Радиозавод — Велико Търново

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ТРУДА, ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ! Нека ПЪРВИ МАЙ ни вдъхновява за нови успехи в изграждането на комунистическо общество! Да разгаряме съревнованието и борбата за повече и по-висококачествена продукция в чест на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ. На целия колектив ръководството на завода пожелава сполука и щастие в личния живот!

Ножарска фабрика „Сърп и чук“ — Велико Търново

ЧЕСТИТ ПЪРВИ МАЙ

на целия колектив.

Драги работници, инженери, техници и служители, бъдете

здрави, бодри и щастливи.

Нека празникът на труда ни вдъхновяват за нови трудови победи в чест на 25-годишния юбилей на свободата, за нови успехи в строителството на СОЦИАЛИЗМА В БЪЛГАРИЯ!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ДИП „Победа“ — Велико Търново

По случай ПЪРВОМАЙСКИЯ ПРАЗНИК най-сърдечни поздрави на целия колектив!

Пожелаваме на всички работнички, работници, инженери, техници и служители крепко здраве, радост и щастие в семействата.

Скъпи другарки и другари, в чест на 25-ТА ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ у нас да постигнем нови трудови успехи и изпълним плана за 1969 година!

От административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководство.

Окръжен кооперативен съюз-Велико Търново

По случай бойния празник на труда и международната работническа солидарност — 1 МАЙ, ръководството на Съюза

ПОЗДРАВЯВА

всички кооператорки, кооператори, механизатори, специалисти, младежи и девойки и ръководители на ТКЗС от окръга, всички търговски работници и ръководители на потребителните кооперации, членовете кооператори, работничките и работниците от консервните и междukoоперативните предприятия при Съюза, на работниците и служителите при централното управление и клоновете. От все сърце пожелава на всички здраве, сили и много щастие в семействата.

На упорита работа, другарки и другари, за достойно посрещане на

славната 25-та годишнина на социалистическата революция в България.

